

بررسی نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس؛ یک مطالعه مروری

مژگان قلی تبار عمرانی

کارشناسی ارشد پرستاری، دانشکده پیراپزشکی آمل، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

میلاد داوری شلمزاری

دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

چکیده

افسردگی یکی از شایع‌ترین اختلالات روانشناختی است که عملکرد حرفه‌ای و ابعاد مختلف زندگی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. پرستاران اورژانس و سایر اعضای کادر بهداشت و درمان از جمله گروه‌های در معرض خطر برای ابتلاء به این بیماری هستند. هدف از این مطالعه تعیین نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش اورژانس است. در پژوهش مروری حاضر، با استفاده از پایگاه‌های الکترونیکی SID، Magiran، Iran Medex، Pubmed، Google Scholar، Science Direct و Cinahl کلیدواژه-های افسردگی، بخش اورژانس، پرستاران بدون در نظر گرفتن محدودیت زمانی، تحت جستجو قرار گرفت. مطالعات طی دو مرحله بازبینی شدند و بر اساس معیارهای ورود و خروج که در مرحله اول، عنوان و چکیده و در مرحله دوم، کل مقاله مورد بررسی قرار گرفت، نهایتاً 7 مقاله وارد مطالعه گردید. بررسی مطالعات نشان داد افسردگی در میان پرستاران اورژانس امری بسیار شایع می‌باشد که با عواملی نظیر جنسیت، میزان درآمد، جهت‌گیری مذهبی، سابقه کاری، فعالیت بدنی، ناامنی محیط کار، روابط بین فردی نامناسب و کمبود منابع انسانی در ارتباط است. همچنین دارای اثرات منفی و مخربی بر کیفیت زندگی، فرسودگی شغلی، سلامت روانشناختی و عملکرد شغلی پرستاران، میزان بهره‌وری سازمانی، کیفیت مراقبت و خدمات ارائه‌شده مرتبط با سلامتی و ایمنی بیماران می‌باشد و همچنین جنبه‌های فردی، عاطفی و اجتماعی زندگی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. لذا برنامه‌ریزی دقیق و جامع به منظور ارائه خدمات پیشگیرانه جهت تشخیص زودهنگام و درمان این بیماری و همچنین ارتقاء امنیت محیط کاری، افزایش حمایت سازمانی و بهبود تاب‌آوری به منظور بهبود وضعیت سلامت روان و عملکرد حرفه‌ای در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس توصیه می‌گردد.

واژگان کلیدی: افسردگی، بخش اورژانس، پرستاران

مقدمه

افسردگی یکی از شایع ترین اختلالات روانی شناخته شده است. بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، افسردگی یکی از مهم ترین دلایل ناتوانی و افزایش بار جهانی بیماری است که حدود 300 میلیون نفر در جهان از ابتلای به آن رنج می برند (Saeedi et al, 2017). حدود 15٪ از جمعیت عمومی دوره ای از افسردگی شدید را در طول زندگی تجربه می کنند (Bayani et al, 2008). پیش بینی می شود تا سال 2030، افسردگی به دومین علت ناتوانی و بیماری در کشورهای در حال توسعه تبدیل شود (Mathers and Loncar, 2006). افسردگی به صورت افت کاهش فراگیر خلق همراه با احساس غمگینی و عدم توانایی تجربه لذت تعریف می شود که در واقع واکنش فرد نسبت به فشارهای زندگی و اختلالات مرتبط با روان است و بر فکر، احساس، رفتار و عملکرد جسمانی تأثیر می گذارد (Mahmoudi et al, 2010). بر اساس تعریف سازمان جهانی بهداشت، افسردگی از جمله مهم ترین اختلالات خلقی است که با افت سطح خلق، از دست دادن علاقه، احساس گناه، بی ارزشی، اختلا در خواب و اشتها، کاهش انرژی و ضعف تمرکز نمایان می شود (Dehghaniet al, 2009). این بیماری به شدت عملکرد اجتماعی و شغلی را مختل کرده و در بعضی موارد به خودکشی می انجامد (Mata et al, 2015). سطح بالای افسردگی با اختلالات خواب (Franceschini et al, 2020)، غیبت از کار (Toscano et al, 2020)، سازگاری روانشناختی ضعیف (Chen and Bonanno, 2020)، اختلال در توانایی فیزیکی و افزایش فرسودگی شغلی در ارتباط است (Barello et al, 2020).

از طرفی محیط و شرایط شغلی، عوامل فردی و وضعیت روانی افراد به صورت پویا و متقابل با یکدیگر در ارتباطاند (Asadzandi et al, 2011). پرستاری از جمله گروه های شغلی است که بنا به دلایلی همچون شرایط دشوار شغلی در معرض ابتلاء به افسردگی قرار دارند (Oates et al, 2017). به طوری که انجمن ملی ایمنی حرفه ای در آمریکا، پرستاری را در رأس مشاغل بهداشتی پرتنش و بیماری های مرتبط با آن معرفی کرده است (Mahmodi and Zehni, 2013). مواجهه با استرس هایی نظیر مرگ و میر بیماران خطر بروز این بیماری را در پرسنل کادر درمانی از جمله پرستاری افزایش داده و منجر به کاهش عملکرد شغلی، اجتماعی و اختلال در روابط بین فردی ایشان می شود (Khamseh et al, 2011). تحمل استرس و فشارهای روانی در محیط کار منجر به تأثیرات منفی بر خلق و خوی پرستاران شده که این امر می تواند به افسردگی بیانجامد؛ چنان که نتیجه مطالعه ای اسدزندی و همکاران در تهران، نشان داد که 73.1٪، 21.5٪ و 5.4٪ از پرستاران به ترتیب مبتلا به افسردگی خفیف، متوسط و شدید می باشند (Asadzandi et al, 2011). همچنین گزارشات اخیر نشان می دهد پرستاری، یکی از استرسزاترین مشاغل در کشورهای پیشرفته و در حال توسعه است. به نظر می رسد پرستاران نسبت به پزشکان از مشکلات بهداشت روانی شدیدتری رنج می برند که در این میان، افسردگی، اضطراب و استرس بیشترین شیوع را دارند و بیشترین توجه را در مطالعات روانشناسی در بین پرستاران به خود جلب نموده اند. به طور کلی، مشکلات مرتبط با بهداشت روان در پرستاران می تواند زندگی و رضایت بیماران و کیفیت خدمات پرستاری را به خطر بیندازد و همچنین آسیب به شهرت سازمان استخدامی، کاهش بهره وری و اثربخشی بالینی را به دنبال دارد (Tran et al, 2019).

در بین بخش های بیمارستانی، بخش اورژانس از ازدحام بسیار بالایی برخوردار است که نیازمند انجام مداخلات حساس و دقیق مراقبت از بیمار می باشد، لذا پرستاران شاغل در بخش اورژانس به دلیل کمبود نیروهای متخصص و بالا بودن بار مسئولیتی، ناچار به گذراندن شیفت های طولانی تر برای پاسخگویی به نیازهای بیمار و تأمین پوشش شیفتی مورد نیاز هستند (Abbasi Tadi et al, 2021). گزارشات حاکی از این امر است که پرستاران شاغل در بخش های اورژانس به دلیل قرارگرفتن در معرض استرس و تنش های مکرر، نسبت به سایر پرستاران سطوح بالاتری از استرس را تجربه می کنند (Saberi et al, 2009) و در معرض خطر فرسودگی شغلی و نیز افسردگی می باشند (Huang et al, 2024).

لذا با توجه به این که پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس، ممکن است درگیر اثرات مخرب و زیان‌بار روانشناختی ناشی از افسردگی شوند و با توجه به شیوع بالا و نقش ویژه و پیچیده افسردگی بر سلامت جسمانی و روانی، مواجهه مداوم پرستاران به ویژه پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس با عوامل استرس‌زای مؤثر بر سلامت روان و عملکرد شغلی و نیز اهمیت نقش پرستاران اورژانس در فرآیند شناسایی و ارزیابی بیماران و ارائه خدمات مرتبط با بهداشت و سلامتی، مطالعه حاضر با هدف تعیین نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس انجام شد.

روش تحقیق

در مطالعه حاضر، بررسی کامل و دقیقی بر روی مقالات، بدون در نظر گرفتن محدودیت زمانی با کلیدواژه‌های مرتبط نظیر افسردگی، بخش اورژانس و پرستاری در پایگاه‌های اینترنتی Google Scholar، PubMed، Iran Medex، Magiran، SID، Science Direct و Cinahl به دو زبان فارسی و انگلیسی صورت گرفت. مطالعات طی دو مرحله بازبینی گردید و بر اساس معیارهای ورود و خروج که در مرحله اول عنوان و چکیده و در مرحله دوم کل مقاله مورد بررسی قرار گرفت، نهایتاً از بین 14 مقاله، 7 مقاله که بالاترین همپوشانی را با موضوع مورد مطالعه داشتند، مورد بررسی قرار گرفت. معیارهای ورود به مطالعه شامل مقالات مرتبط با نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس، در دسترس بودن متن کامل مقالات بدون در نظر گرفتن محدودیت زمانی بود. مواردی مثل خلاصه کتاب، گزارش سردبیر، مقدمه و پیشگفتار کتب و مجلات، تفسیرها و گزارش اجلاس به علت عدم قابلیت در پاسخگویی به سؤال پژوهش از مطالعه حذف شدند. جستجو به صورت فردی توسط نویسنده اول انجام شد. سپس توسط نویسنده دوم بررسی و مورد تأیید قرار گرفت. مقالات طی دو مرحله انتخاب شدند. در مرحله اول، مقالات غیر مرتبط با نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس حذف شدند و در مرحله دوم، با مطالعه کل مقاله از میان مقالات مرتبط با نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس، انتخاب شدند. مطالعاتی که بیشترین ارتباط را با هدف و موضوع مطالعه حاضر داشتند، متن کامل آنها مورد بررسی قرار گرفت که در نهایت 7 متن کامل مقاله چاپ شده، که نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن را در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس مورد بررسی قرار دادند، به مطالعه وارد شدند.

یافته‌ها

در مطالعه مقرب و همکاران (2016) تحت عنوان "ارتباط جهت‌گیری مذهبی با افسردگی در پرستاران ویژه و اورژانس" ارتباط جهت‌گیری مذهبی با افسردگی در پرستاران به صورت همبستگی بررسی شد. نتایج این بررسی نشان داد 27.5٪ و 0.9٪ از پرستاران به ترتیب به افسردگی خفیف و متوسط مبتلا بودند و نیز بین افسردگی با جنسیت و میزان درآمد ارتباط آماری معناداری مشاهده شد؛ به طوری که مشاهده شد که این بیماری، در زنان شایع‌تر بود. همچنین بین افسردگی با جهت‌گیری‌های مذهبی درونی و بیرونی، ارتباط آماری معناداری مشاهده شد که بر این اساس، گسترش برنامه‌هایی با هدف تقویت باورهای مذهبی به مسئولان و مدیران بهداشت و سلامت پیشنهاد گردید (Mogharab et al, 2016).

بختیاری و همکاران (2022) در مطالعه‌ای تحت عنوان "بررسی استرس، اضطراب و افسردگی پرستاران بخش‌های اورژانس بیمارستان‌های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان و برخی عوامل مرتبط با آن در طی شیوع پاندمی کووید-19" گزارش نمودند که میانگین و انحراف معیار استرس، اضطراب و افسردگی واحدهای مورد پژوهش به ترتیب 24.78 ± 6.34 ، 13.24 ± 10.50 و 9.67 ± 12.73 بود. همچنین ارتباط آماری معناداری بین استرس، اضطراب و افسردگی با سن، سابقه کاری و تعداد فرزندان مشاهده نشد. لذا با توجه به ابتلای بیش از نیمی از واحدهای پژوهش به استرس، اضطراب و افسردگی، گسترش برنامه‌های مدون

جهت حمایت از پرستاران طی بحران و نیز به کارگیری اقدامات مؤثر جهت پیشگیری و درمان اختلالات روانشناختی در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس مورد تأکید قرار گرفت (Bakhtiari et al, 2022).

مطالعه الزهرانی^۱ و همکاران (2022) با عنوان "عوامل مؤثر بر اضطراب بیمارستانی و افسردگی در پرستاران بخش اورژانس در طول همه‌گیری کووید-19" نشان داد که 29.1٪ و 25.5٪ از پرستاران اورژانس به ترتیب، مشکوک به افسردگی و اضطراب بودند و 34.7٪ و 43.3٪ از نمونه‌های مطالعه، موارد قطعی مبتلا به افسردگی و اضطراب بودند. همچنین سطوح بالاتری از افسردگی در افراد با فعالیت بدنی کم و سابقه کاری بالای 6 سال مشاهده شد که بنا بر این شواهد، اجرای برنامه‌های آموزشی تخصصی بهداشت روان با تأکید بر ایمنی شغلی و حمایت جهت بهبود بهزیستی روان‌شناختی پرستاران اورژانس توصیه گردید (Alzahrani et al, 2022).

اچسیه^۲ و همکاران (2016) در مطالعه خود با عنوان "ارتباط بین مؤلفه‌های تاب‌آوری و افسردگی ناشی از خشونت در محیط کار در میان پرستاران بخش اورژانس در تایوان: یک مطالعه مقطعی" گزارش نمودند که 88.33٪ از پرستاران از خشونت فیزیکی یا کلامی توسط بیماران یا خانواده آن‌ها رنج می‌برند. لذا تلاش جهت ایجاد محیط کار ایمن و تقویت تاب‌آوری پرستاران اورژانس در برابر افسردگی در هنگام مواجهه با خشونت در محیط کار، مورد تأکید واقع شد (Hsieh et al, 2016).

هوانگ^۳ و همکاران (2024) در مطالعه‌ای مقطعی با عنوان "نقش استرس، فرسودگی شغلی و افسردگی در پرستاران اورژانس" بیان نمودند که پرستاران اورژانس سطح بالایی از استرس، فرسودگی شغلی و افسردگی را در حرفه‌ی خود تجربه می‌نمایند که این امر اهمیت به کار بستن رویکردهای پیشگیرانه جهت جلوگیری از این مشکلات روانشناختی را به منظور بهبود وضعیت روان و کیفیت زندگی شغلی را نشان می‌دهد (Huang et al, 2024).

نتایج مطالعه آن^۴ و همکاران (2020) تحت عنوان "شیوع افسردگی و تأثیر آن بر کیفیت زندگی در میان پرستاران خط مقدم بخش اورژانس در طول شیوع کووید-19" نشان داد که افسردگی در میان پرستاران اورژانس، امری رایج در طول همه‌گیری کرونا بود و با توجه به اثرات منفی و مخرب آن بر کیفیت مراقبت از بیمار و کیفیت زندگی پرستاران، لازم است تا آگاهی و درمان زودهنگام افسردگی برای پرستاران خط مقدم بخش اورژانس ارائه و اعمال گردد (An et al, 2020).

المواعلی^۵ و همکاران (2024) در مطالعه خود با عنوان "شیوع اضطراب، افسردگی و اختلال خواب در میان پرستاران اورژانس در عمان" بیان نمودند که 13.6٪ از پرستاران، علائم افسردگی را نشان دادند و با توجه به شیوع بالای اضطراب، افسردگی و اختلال خواب در پرستاران اورژانس، اجرای مداخلات و حمایت سازمانی به منظور ارتقاء سلامت روان پیشنهاد گردید (Al Mawaali et al, 2024).

1 Alzahrani

2 Hsieh

3 Huang

4 An

5 Al mawaali

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام این مطالعه، تعیین نقش افسردگی و عوامل مؤثر بر آن در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس بود. افسردگی یکی از شایع‌ترین بیماری‌های روانشناختی است که پس از بیماری‌های قلبی-عروقی و تروما در ایران، در جایگاه سوم قرار می‌گیرد و به تناسب سن، جنس، گروه‌ها و مکان‌های مختلف، شیوع متفاوتی دارد (Mahmodi and Zehni, 2013). در بسیاری از مطالعات، ارتباط میان نوع شغل و افسردگی کارکنان مورد بررسی قرار گرفته؛ این امر به خصوص در حرفه‌ی پرستاری که شغلی پرتنش است به کرات دیده می‌شود (Chiou et al, 2013). پرستاران با توجه به نوع شغل و شرایط پیچیده محیط کار خود، در معرض افسردگی قرار دارند (Khamseh et al, 2011). در مطالعه محمودی و ذهنی (2013)، میزان افسردگی پرستاران 58٪ (Mahmodi and Zehni, 2013) و در مطالعه خمسه و همکاران (2011)، 25.8٪ گزارش شده است (Khamseh et al, 2011). بر اساس گزارشات، تخمین زده می‌شود که افسردگی به مراتب نسبت به بیماری‌های مزمن نظیر آرتрит، پرفشاری خون، کمردرد و دیابت تأثیر بیشتری بر عملکرد شغلی داشته باشد (Kessler and Bromet, 2013). در این بین، یکی از محیط‌هایی که پرستاران در آن حضور فعال دارند که معمولاً از حجم کار و ازدحام بسیار بالایی برخوردار است، بخش اورژانس است (Zavotsky and Chan, 2016). پرستاران اورژانس به دلیل استرس و تنش‌های مکرر ناشی از شرایط شغلی، سطوح بالایی از استرس، فرسودگی شغلی و افسردگی را تجربه می‌کنند (Huang et al, 2024). بررسی مطالعات حاکی از آن است که افسردگی حتی در دوران بحران‌هایی نظیر همه‌گیری کرونا، در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس امری رایج بوده است (An et al, 2020; Alzahrani, 2022; Bakhtiari, 2022) که کیفیت زندگی و کیفیت مراقبت از بیمار و خدمات ارائه شده را تحت تأثیر قرار می‌دهد (An et al, 2020). بنابراین می‌توان گفت افسردگی با علائم خفیف، متوسط و شدید در پرستاران شاغل در بخش اورژانس، شیوع بالایی دارد؛ برخی از عوامل مانند شرایط کاری نامطمئن، کمبود منابع انسانی، روابط بین فردی نامناسب به ویژه با مدیران و پزشکان، به عنوان منابع مهم ایجادکننده اختلالات روانی مانند افسردگی در پرستاران معرفی شده‌اند (Silva and Marcolan et al, 2020). همچنین بین افسردگی با متغیرهای فعالیت بدنی و میزان سابقه کاری ارتباط آماری معناداری مشاهده گردید (Alzahrani et al, 2022). بنابراین با توجه به نتایج مطالعات که نشان‌دهنده شیوع بالای افسردگی در پرستاران اورژانس است، انجام برنامه‌ریزی‌های مناسب جهت به‌کارگیری اقدامات مؤثر به منظور تشخیص و درمان به‌موقع این بیماری، باید مدنظر قرار گیرد. همچنین بهبود شرایط شغلی از طریق ایجاد فضای مناسب جهت همکاری بین پرسنل، تأمین نیروهای انسانی مورد نیاز و افزایش حمایت فردی و سازمانی به منظور پیشگیری از ایجاد هر گونه مشکلات روانشناختی اعم از استرس، اضطراب و افسردگی در پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس توصیه می‌گردد.

منابع:

- Abbasi Tadi, S., Saberi, M., & Akbari, H. (2021). Effect of acupressure at shenmen acupoint on the sleep quality of nurses in emergency departments and intensive care units. *Complementary Medicine Journal*, 10(4), 380-395.
- Al Mawaali, Z., Abdelrahman, H., Al Qadire, M., Ballad, C. A. C., Al Busafi, S., Al Busaidi, B., ... & Khalaf, A. (2024). Prevalence of anxiety, depression, and sleep disturbance among emergency nurses in Oman. *Journal of emergency nursing*.

Alzahrani, N. S., Almarwani, A. M., Asiri, S. A., Alharbi, H. F., & Alhowaymel, F. M. (2022). Factors influencing hospital anxiety and depression among emergency department nurses during the COVID-19 pandemic: A multi-center cross-sectional study. *Frontiers in psychiatry*, 13, 912157.

An, Y., Yang, Y., Wang, A., Li, Y., Zhang, Q., Cheung, T., ... & Xiang, Y. T. (2020). Prevalence of depression and its impact on quality of life among frontline nurses in emergency departments during the COVID-19 outbreak. *Journal of affective disorders*, 276, 312-315.

Asad Zandi, M., Sayari, R., Ebadi, A., & Sanainasab, H. (2011). Abundance of depression, anxiety and stress in militant Nurses. *Journal of Military Medicine*, 13(2), 103-108.

Bakhtiari, Z., Ramezani-Badr, F., & Amini, K. (2022). The stress, anxiety and depression of nurses in emergency departments of teaching hospitals affiliated to Zanjan University of Medical Sciences and some related factors during the Covid-19 outbreak. *Iranian Journal of Nursing Research (IJNR) Original Article*, 17(4).

Barello, S., Palamenghi, L., & Graffigna, G. (2020). Burnout and somatic symptoms among frontline healthcare professionals at the peak of the Italian COVID-19 pandemic. *Psychiatry research*, 290, 113129.

Bayani, A. (2008). The relationship between the religious orientation and anxiety and depression of university students. *Journal of fundamentals of mental health*, 10(39), 209-214.

Chen, S., & Bonanno, G. A. (2020). Psychological adjustment during the global outbreak of COVID-19: A resilience perspective. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 12(S1), S51.

Chiou, S. T., Chiang, J. H., Huang, N., Wu, C. H., & Chien, L. Y. (2013). Health issues among nurses in Taiwanese hospitals: National survey. *International journal of nursing studies*, 50(10), 1377-1384.

Dehghani, M., Zoladl, M., Boland-Parvaz, S., Keshtkaran, Z., Mahmoudi, R., & Jabbarnejad, A. (2009). A survey on depression and its related factors in Nurses who work in Namazi Hospital of Shiraz University of Medical Sciences-2008. *Iran Occup Health*, 6(3), 24-31.

Franceschini, C., Musetti, A., Zenesini, C., Palagini, L., Scarpelli, S., Quattropiani, M. C., ... & Castelnuovo, G. (2020). Poor sleep quality and its consequences on mental health during the COVID-19 lockdown in Italy. *Frontiers in psychology*, 11, 574475.

Hsieh, H. F., Chen, Y. M., Wang, H. H., Chang, S. C., & Ma, S. C. (2016). Association among components of resilience and workplace violence-related depression among emergency department nurses in Taiwan: a cross-sectional study. *Journal of clinical nursing*, 25(17-18), 2639-2647.

Huang, C. P., Zou, J. M., Ma, H., & Zhong, Y. (2024). Role stress, occupational burnout and depression among emergency nurses: A cross-sectional study. *International Emergency Nursing*, 72, 101387.

Kessler, R. C., & Bromet, E. J. (2013). The epidemiology of depression across cultures. *Annual review of public health*, 34, 119-138.

Khamseh, F., Rouhi, H., Ebady, A., Hajiamini, Z., Salimi, H., & Radfar, S. (2011). Survey relationship between demographic factors and stress, anxiety and depression in nurses working in selected hospitals in Tehran city.

Mahmodi, S. H., & Zehni, K. (2013). The comparison of depression prevalence between shift work nurses in education hospitals of Kurdistan medical sciences university.

Mahmoudi, H. O. S. S. E. I. N., Ebadi, A. B. A. S., Salimi, S. H., Najafi Mehri, S., Mokhtari Noori, J., & Shokrollahi, F. (2010). Effect of nurse communication with patients on anxiety, depression and stress level of emergency ward patients. *J Crit Care Nurs*, 3(1), 3-4.

Mata, D. A., Ramos, M. A., Bansal, N., Khan, R., Guille, C., Di Angelantonio, E., & Sen, S. (2015). Prevalence of depression and depressive symptoms among resident physicians: a systematic review and meta-analysis. *Jama*, 314(22), 2373-2383.

Mathers, C. D., & Loncar, D. (2006). Projections of global mortality and burden of disease from 2002 to 2030. *PLoS medicine*, 3(11), e442.

Mogharab, M., Nateghi, K., Shamaie-Zavareh, A., & Sharifzadeh, G. (2016). The correlation of religious orientation with depression among critical care and emergency room nurses. *Modern Care Journal*, 13(3).

Oates, J., Drey, N., & Jones, J. (2017). Associations between age, years in post, years in the profession and personal experience of mental health problems in UK mental health nurses. *Issues in mental health nursing*, 38(8), 624-632.

Saberi, H. R., Moravveji, S. A. R., Ghoraiishi, F., & Heidari, Z. (2009). Post-traumatic stress disorder in Kashan and Arak emergency medicine departments' staffs during 2009. *Feyz Medical Sciences Journal*, 12(5), 1-6.

Shahri, S. S. S., Ghashghaee, A., Behzadifar, M., Bragazzi, N. L., Behzadifar, M., Mousavinejad, N., ... & Seyedin, H. (2017). Depression among Iranian nurses: A systematic review and meta-analysis. *Medical journal of the Islamic Republic of Iran*, 31, 130.

Silva, M. R. G., & Marcolan, J. F. (2020). Working conditions and depression in hospital emergency service nurses. *Revista brasileira de enfermagem*, 73, e20180952.

Toscano, F., & Zappalà, S. (2020). Social isolation and stress as predictors of productivity perception and remote work satisfaction during the COVID-19 pandemic: The role of concern about the virus in a moderated double mediation. *Sustainability*, 12(23), 9804.

Tran, T. T. T., Nguyen, N. B., Luong, M. A., Bui, T. H. A., Phan, T. D., Tran, V. O., ... & Nguyen, T. Q. (2019). Stress, anxiety and depression in clinical nurses in Vietnam: a cross-sectional survey and cluster analysis. *International journal of mental health systems*, 13, 1-11.

Zavotsky, K. E., & Chan, G. K. (2016). Exploring the relationship among moral distress, coping, and the practice environment in emergency department nurses. *Advanced Emergency Nursing Journal*, 38(2), 133-146.

Investigating the role of depression and factors affecting it in nurses working in emergency departments; A review study

Mojgan Gholitabar Omrani⁶, MSc of nursing, Mazandaran University of Medical Science

Milad Davari Shalamzari, MSc student of nursing, Sabzevar University of Medical Science

Abstract

Depression is one of the most common psychological disorders that affects professional performance and different aspects of life. Emergency nurses and other health care staff members are among the groups at risk of contracting this disease. The purpose of this study is to determine the role of depression and factors affecting it in nurses working in the emergency department. In the present review research, using SID, Magiran, Iran Medex, Pubmed, Google Scholar, Science Direct and Cinahl electronic databases, the keywords of depression, emergency department and nurses were searched without considering the time limit. The studies were reviewed in two stages, and based on the inclusion and exclusion criteria, in the first stage, the title and abstract, and in the second stage, the entire article was examined, finally 7 articles were included in the study. Studies have shown that depression among emergency nurses is very common and is related to factors such as gender, income, religious orientation, work experience, physical activity, insecurity in the work environment, inappropriate interpersonal relationships, and lack of human resources. It also has negative and destructive effects on the quality of life, job burnout, psychological health and job performance of nurses, the level of organizational productivity, the quality of care and services provided related to the health and safety of patients, as well as individual and emotional aspects. And it also affects social life. Therefore, detailed and comprehensive planning in order to provide preventive services for early diagnosis and treatment of this disease, as well as improving the safety of the work environment, increasing organizational support and improving resilience in order to improve the mental health status and professional performance of nurses working in the department. Emergency services are recommended.

Keywords: Depression, emergency ward, nurses

---

⁶ Corresponding Author